

Casopis krajanské skupiny v New Yorku

4/98

ZVON

Jak už jsme informovali v minulém Zvonu, krajanská rodina pojedete autobusem na pouť do Washingtonu. Poutě pořádá Národní svaz českých katolíků k 15. výročí posvěcení české kaple dne 27. a 28. června. Připraven je duchovní i zábavný program. Pojeďte s námi!!!
Hlaste se u pana Tomečka buď písemně na adrese: Jan Tomeček, 359 Jackson Ave, Mineola NY 1501-2355, nebo telefonicky: (516) 742 2313 Zálaha \$50.
Poslední termín k přihlášení je 10. května 1998

21. dubna by se P. Alois Vyoral dožil 78 let.

Slova Rev Jamese Heusera SDB, zástupce provinciála pronesená na salesiánském hřbitově v Gošen NY při pohřbu P. Aloise

Pavel nám říká, že naše pravá vlast je v nebi. Dnes se shromažďujeme pohřbíváme muže, který měl mnoho vlastí, který ale ve svém srdci věděl, že pravá vlast je v nebi. Především pocházel z Československa nebo z České republiky. A já jako středoškolák si pamatuji, jak jsem přišel na oslavy dne provincie. P. Alois tam byl s houfem dětí, které byly oblečeny do národních krojů, zpívaly české písně a tančily české tance. To byla jeho domovina, která mu byla drahá a kterou velmi miloval.

Pak odešel jako misionář do Mexika. K tomuto občanství se také hlásil. Jak rád by tam šel zpátky na návštěvu! Jak se zaradoval, když jsme mluvili o Mexiku. Provinciál říkal, že když před pár měsíci navštívil Guadalajaru, všichni salesiáni i ostatní se ptali po jedné osobě a tou byl otec Alois. Tato vlast byla také drahá jeho srdci. Dnes jej pohřbíváme zde v této zemi, které tak věrně sloužil. Jsme si vědomi, že jeho pravou vlastí, po které toužil, bylo nebe. A přestože velmi miloval Českou republiku, přestože velmi miloval Mexiko, jeho největší láskou byl Pán Ježíš. A to je země, ke které se nakonec hlásí, když jej zde pohřbíváme a zahrnujeme svými modlitbami. Ty jej mohou pomoci přenést do pravého a konečného domova, kterým je nebe a který je nám skrze Boží milost všem určen.

Asi před týdnem a půl byl otec provinciál navštívit P. Aloise v nemocnici, den nebo dva po jeho převozu do nemocnice. Když jsme vstoupili do jeho pokoje, on se smál a říkal: "kapitula, kapitula je tady!" Zůstali jsme jenom krátce, protože měl mnoho bolesti a byl velmi unaven. Společně jsme mu nabídli požehnání. Usilovně se snažil udělat znamení kříže, zkoušel to třikrát, ale nemohl dokončit. Za dva dny jsme tam šli s otcem Davidem a otcem provinciálem znovu, udělit mu pomazání nemocných. Tenkrát upadal do bezvědomí a snad nás nemohl poznat, nemohl ani naznačit, že ví kdo jsme. Bylo zřejmé, že je v bolestech a v agónii. Nyní je z toho všeho osvobozen a my si můžeme připomenout modlitbu kardinála Newmanna, která se snad na něj také vztahuje:

"Kéž je nám Bůh oporou po celý den, než se stíny prodlouží, přijde večer a rušný svět zmlkne. Přejde horečka života a naše práce bude dokonána. Pak kéž nám Bůh dá ve svém milosrdenství bezpečný přibytěk, svaté odpočinutí a trvalý pokoj.

Odpočinutí věčné, dej mu Pane a věčné světlo ať mu svítí, ať odpočívá v pokoji, Amen."

Našemu milému důstojnému Otci Vyoralovi k jeho 63. narozeninám!

Jak tady před Vámi všichni dnes stojíme
a do Vaší dobrácké tváře patříme,
můžem si přiznati hrdě a směle,
že štěstím je právě Vás - mít v našem čele!

Vy při nás stojíte od samého zrodu,
by šířil jste radost a dobrou shodu.
Vy slovem Božím nám do srdcí mluvíte
a za naše potřeby u Boha prosíte.

Jste s námi v radosti, jste s námi v nemoci,
jste všude tam, kde třeba je pomoci,
tišíte bolesti svým laskavým slovem,
též naposled žehnáte nad čerstvým hrobem.

Maličké křtem svatým do víry vnášíte
a pak jich po léta otcovsky střežíte,
kde se pak u mladých ke svatbě schyluje,
jste opět to Vy, kdo ruce jim spojuje.

Těžko je vylíčit všechnu tu dobrotu,
tak veliké zásluhy a přec takou prostotu,
jedno však víme, že Božím jste rytířem
a v té naší RODINĚ - základním pilířem!

Bez Vás by nebylo, co dneska máme,
kéž si to na dlouhá léta tak uchováme,
jen Vy s námi mějte i nadále strpení,
ať všechno co konáme, se v radost vždy promění.

K tomu ať Pán Bůh Vám stálého zdraví dá,
v té naší RODINĚ ať dále Vás zachová,
za to mu budeme společně písně zpívat
a Jeho jméno vždy s láskou a vděčně vzývat!

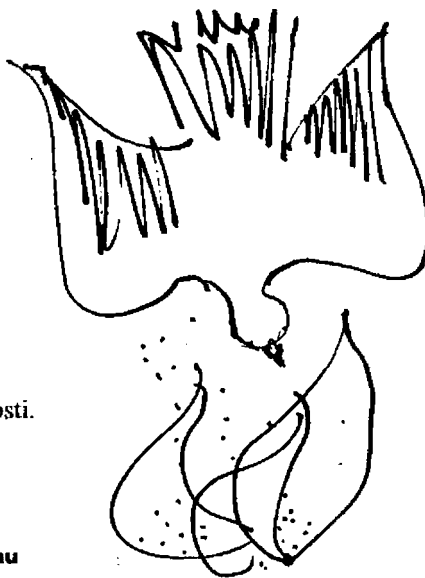

A aby Vás i nadále miloval, miloval... Upřímně blahopřejeme - Vaše "Krajanská Rodina" od Panny Marie Karmelské v Astorii.

(Hedvika Krátká 17.4. 1983)

Modlitba k Duchu svatému

Věřím v Ducha svatého.
Věřím, že může odstranit moje předsudky.
Věřím, že může změnit moje návyky.
Věřím, že může přemoci moji lhostejnost.
Věřím, že mě může nadchnout k lásce.
Věřím, že mě může zbavit zlého.
Věřím, že mi může dát odvahu k dobrému.
Věřím, že může přemoci můj zármutek.
Věřím, že mi může dát lásku k Božím slovu.
Věřím, že mi může odejmout pocit méněcennosti.
Věřím, že mi může dát sílu v utrpení.
Věřím, že mi může dát na pomoc bratra.
Věřím, že může proniknout moji bytost.

Desátek slavného růžence k Duchu svatému

1. Ježíš, který Ducha svatého seslal.
2. Ježíš, kterého prosíme, aby svým svatým Duchem posiloval naši víru, naději a lásku.
3. Ježíš, kterého prosíme o dar moudrosti, abychom rozpoznali pravé životní hodnoty.
4. Ježíš, kterého prosíme o dar rozumu, abychom pravdám Božím správně rozuměli.
5. Ježíš, kterého prosíme o dar rady, abychom se ve spleťtých životních situacích správně rozhodovali.
6. Ježíš, kterého prosíme o dar síly, abychom měli odvahu vykonat to, co po nás Bůh žádá.
7. Ježíš, kterého prosíme o dar poznání, aby nás stvořené věci vedly k poznání jejich Stvořitele, našeho nejvyššího Pána.
8. Ježíš, kterého prosíme o dar zbožnosti, abychom se modlili rádi, upřímně a s důvěrou.
9. Ježíš, kterého prosíme o dar bázně Boží, abychom si vážili víry a milosti posvěcující a nebáli se ničeho kromě hříchu.
10. Ježíš, o němž chceme v síle Ducha svatého vydávat svědectví.

O utrpení

Vladimír Koronthály KT 16/98

Je pro nás mnohdy nepochopitelné, jak je možné, že dobrotivý a všemohoucí Bůh dovolí, aby bylo na světě tolik utrpení. Řada lidí odmítá uvěřit v Boha právě z tohoto důvodu, řada křesťanů tváří v tvář životním pohromám, z lidského hlediska nepochopitelným, svou víru ztrácí.

Proč trpíme? Neseme snad na sobě povinnost zadostiučinit za hříchy svých předků - ba za první hříchy prvních lidí? To asi ne - v tak nemilosrdného Boha bych nerad věřil. Ostatně, i Ježíš výslovně popřel, že by takto Bůh uvažoval. Nebo je snad svět ještě tak nedokonalý, že nutné působí utrpení? Nezdá se mi. To by bylo v rozporu s Boží vševědčností a všemohoucností.

Že by utrpení bylo nutnou součástí lásky? To je docela možné - v té jemnější formě, kdy za slovo "utrpení" dosadíme "vzdávání se sebe sama". Je to možné potvrdit i z naší lidské zkušenosti - a Bůh se také rozdává, neboť sdílí se svým tvorstvem svou samotnou podstatu, to jest existenci, bytí jako

takové. Toto bytí nám dává. Ale to nám nic neříká o utrpení nevědomých, to nevyovídá o obětech cíleného zla.

Zdá se, že zdrojem tohoto nejhoršího, totiž nedobrovolného utrpení je samo zlo. Definovat zlo, to je práce pro filosofy a teology. Ale všichni (neboť všichni jsme hříšníci) víme, jaké je to, když zlo pácháme. Proč nám ale Bůh umožnil, abychom je mohli páchat? Proč nám v tom nezabrání?

Odpověď je v pojmu "svoboda". Jen svobodná láska je láskou; máme-li milovat Boha Jeho láskou, musíme mít Jeho svobodu - svobodu volit mezi dobrem a zlem. Svobodu milovat, svobodu hřešit. Tu svobodu, kterou měli první rodiče - co si zvolili, víme. Tato svoboda nese s sebou riziko. A v tom spočívá odpověď na naše otázky (ne úplná, neboť se pohybujeme na hraně Tajemství, které snad pochopíme, až jednou budeme patřit Bohu v tvář). Bůh sdílí s námi nejen své bytí, svou svobodu a svou lásku, ale i naopak: Bůh vzal dobrovolně na sebe celé riziko. Proč to udělal, nevíme - není, kdo by ho k tomu mohl přinutit. Ale že to opravdu udělal, o tom výmluvně svědčí pohled na kříž.

Za Velkým pátkem však přichází neděle Zmrtvýchvstání, která Boží odpověď završuje. Ano, Bůh se stal člověkem, aby nám na vlastním zbičovaném a probodaném těle dokázal, že veškerá utrpení tohoto času nejsou ničím proti tomu, co Bůh připravil těm, kteří Ho milují.

A teprve tak je Boží odpověď úplná.

Nebojte sa!

Mária Raučínová KN 16/98

Záplava nových správ, poznatkov, reklama na každom kroku!

Vypínam televízor, rádio, počítač...

Ako sa orientovať? Ako si preveriť hodnovernosť informácií? Niet na to času ani možností. Do vnútra sa mi vkráda sklúčujúci pocit stratenosti, obava, že sa ľahko stanem objektom manipulácie.

Správy o hrozbe vojnových konfliktov, o masakroch, o rozličných katastrofách - prírodných či spoločenských, ktoré nám komunikačné prostriedky denne servírujú, tento pocit ešte umocňujú. Z hĺbky vnútra sa vynára strach. Zachvacuje človeka ako jednotlivca, cez neho rodinu, sociálnu skupinu, národ. Je to strach z materiálnej i mravnej budúcnosti, strach o deti, o zdravie, ale aj o vieru, o Cirkev, o štátnosť. Úzkosť pociťujú aj mnohí veriaci. Šíria sa správy o blížiacom sa konci sveta, ktoré sú predmetom neplodných polemík a zbytočne odčerpávajú sily.

Toto všetko človeka ochromuje, má negatívny dopad na jeho mravný a duchovný život. Odvádza ho od tvorivosti a spolupráce. Naopak, vedie ho k izolácii a k agresívnym výpadom proti "tým druhým" a proti "niečomu druhému". Človek sa stavia do akejsi obrannej pozície, nedôveruje v budúcnosť a so sentimentom sa obracia späť do minulosti.

Všetky tieto rozmery strachu majú korene v "strachu všetkých strachov", a to je strach zo smrti, z definitívneho konca, zmaru.

ZVON

Boh dokonale pozná túto psychológiu strachu a ponuka nám zasadne riešenie - Krista vo veľkonočnom tajomstve.

On oslovuje každého z nás, veriaceho i neveriaceho: "Vstal som z mŕtvych... Nebojte sa!" Smrť prestáva mať posledne slovo.

Kristus nám dáva základnú istotu, s ktorou sa môžeme pohybovať na tomto svete bez strachu. Istotu smerovania a zmyslu ľudského života.

Do duše sa mi vracia optimizmus. Nie povrchný, chvíľkový, ale prameniáci z hlbokého presvedčenia o tejto pravde. Ona mi dáva vnútornú radosť, slúži ako reflektor osvetľujúci všetko v živote. Pomáha mi lepšie vidieť, chápať, orientovať sa. Vďaka nej sa postupne stávam reálnejšou a životaschopnejšou.

Opäť zapínam rádio, počítač...

Před časem jsem dostal tričko s tímto textem:

GOD IS LIKE...

God is like Coca-Cola...	He's the real thing.
God is like General Electric...	He lights your path.
God is like Bayer Aspirin...	He works wonders.
God is like Hallmark Cards...	He cares enough to send the very best.
God is like VO5 Hair Spray...	He holds through all kinds of weather.
God is like Dial soap...	Aren't you glad you know him? Don't you wish everyone did?
God is like Tide...	He gets the stain out that others leave behind.
God is like Sears...	He has everything.
God is like Alka Seltzer...	Try Him... You'll like him.
God is like Scotch tape...	You can't see Him, but you know He's there...

OSC Concept 1992

Úmysly mši sv. sloužených do uzávěrky Zvonu

29březen	za maminku Marii Novákovou	<i>A. Benáčková, J. Marešová</i>
30březen	za živou a zemřelou rodinu Novákovu	<i>Blažena Stránská</i>
31březen	za zemřelou Hildu Utendorfský	<i>Pan Kašpar a Minister</i>
3duben	za P.Aloise Vyoralu, Františka Kubelku, Oldřicha Benáčka, Dr Bohumíra Bunžu, Mirka Šebíka	<i>rodina Daňkova</i>
5duben	za zdraví a Boží požehnání k 50. narozeninám Jaroslava Jelínka	<i>rodina Jelinkova</i>
6duben	za zemřelého P. Aloise Vyoralu	<i>Jitka Klimchok-Snyder</i>
8duben	za paní Helen Stachovu a zemřelé členy její rodiny	<i>J.Minister a M.Kašpar</i>
9duben	za zemřelého Otce Aloise Vyoralu	<i>rodina Bláhova</i>
11duben	za zemřelého Vl. Bočana	<i>rodina Bláhova</i>
12duben	za rodiče Sikařovy	<i>rodina Demova</i>
15duben	za zemřelého Josefa K. Kučeru staršího	<i>Prof. Zdeněk Rutar</i>
19duben	za zemřelého pátera Aloise Vyoralu	<i>Anežka Šantorová</i>
24duben	za zemřelého Williama Pavloviče	<i>CZ klub Manhasset</i>

Nedělní mše sv. na příští období:

3květen	za zemřelé z rodiny Virovy a Kralevičovy	<i>Kralevičovi</i>
10květen	za živou a zemřelou rodinu Adamcových	<i>Alena Adamcová</i>
17květen	za zemřelou Annu Poláškovu a rodinu Křenčikovu	<i>rodina Křenčikova</i>
24květen	za zemřelého Václava Jelínka	<i>rodina Jelinkova</i>

Zemřeli: Jolana Beharková 18. dubna

zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: Odpočinutí věčné, dej jim ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji.

Smrt neznamená vyhasnutí světla, ale spíše jako když nad ránem zhasínáme lampu, protože přišlo svítání...

Blahopřejeme: Alena Adamcová 6. května, Prof Zdeněk Rutar 25. dubna, 50. výročí svatby Josef a Olga Ludvíkovi 11. května, Věra Křenková 26. března

Také těm, o jejichž narozeninách zatím nevím, ze srdce blahopřejeme.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

manželé Královi NY, Marie Volná NY, Ludmila Adamec CA, Věra Vítek NY, George Pospíšil NJ, Růžena Bunžová NY

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje setkání u kávy, čaje a většinou i pečiva.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel: (516) 621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54